

L'APUNT

La censura, valga'm Déu quina tortura!

David Castillo

matúrgia de Pablo Mes- siez. Hi haurà una tercera promoció de Kompanyia Lliure? Certament, no sembla tenir gaire futur veient com s'ha anat arraconant a la programació i que es deixa a la voluntat de la nova direcció.

Lluís Pasqual va anunciar, al juny en la presentació de temporada, que el patronat l'havia renovat per un tercer mandat, tot i que només hi estaria la meitat per fer un traspàs a una nova manera de dirigir el Lliure. Però la notícia va aixecar un trasbals mediàtic, al qual es va sumar la denúncia d'una actriu que estava de baixa a la Kompanyia de sentir-se vexada en els assaigs d'*El rei Lear*. El comitè d'empresa del Lliure va iniciar un estudi de riscos psicosocials, que es manté obert. El xoc de fronts va comportar incomoditat entre els treballadors i Pasqual, l'1 de setembre, anunciava la seva dimissió. Amés, retirava del cartell *El sueño de la vida*, un projecte que s'havia de fer entre el Teatro Español i el Lliure. En aquest muntatge hi intervenia la Kompanyia del Lliure en ple i suposava cinc mesos de feina, entre l'assaig, l'estrena a Madrid i la representació al Lliure. La direcció interina d'Aurora Rosales havia de cobrir un buit a la sala principal del Lliure. La decisió final ha estat incloure la producció estrenada a Madrid *Lehman trilogy*.

Per la castanyada

La setmana passada, la junta de govern va reunir-se per acordar les bases de com haurà de ser el concurs per a la tria de la nova direcció artística. Com va dir el president de la Fundació Teatre Lliure, Ramon Gomis, en la trobada amb la premsa a finals de setembre, s'està dins dels terminis per tenir bases del concurs per la castanyada. Hi ha prevista la reunió del patronat per consensuar les bases del concurs i també la tria de les set persones independents que formaran el jurat, a finals de mes.

Els versos de la cançó de la Trinca "Ai, la censura, valga'm Déu quina tortura!" m'han acompanyat des dels primers anys. Acostumat al cançoner popular, em va sobtar quan era jove que la versió original del tema *Pichi*, provinent de la revista *Las Leandras*, tingués una referència sorneguera a la sufragista Victoria Kent en la veu de Celia Gámez, del 1931. En la versió ie-ie de Rocío

Dúrcal, de finals dels seixanta, Kent va quedar substituïda per "un pollito bien", absolutament desconcertant. Les versions de Sara Montiel i Lina Morgan recuperaven Kent, però ni els déus d'internet m'han aclarit si la de la Dúrcal era producte de la censura o simplement que tothom havia oblidat Kent. Misteris d'un país estrany fins i tot en l'àmbit de la revista.

El Tricicle inicia la seva darrera etapa d'actors amb l'espectacle 'Hits' al Victòria i aventuren nous projectes, com ara crear un trio femení

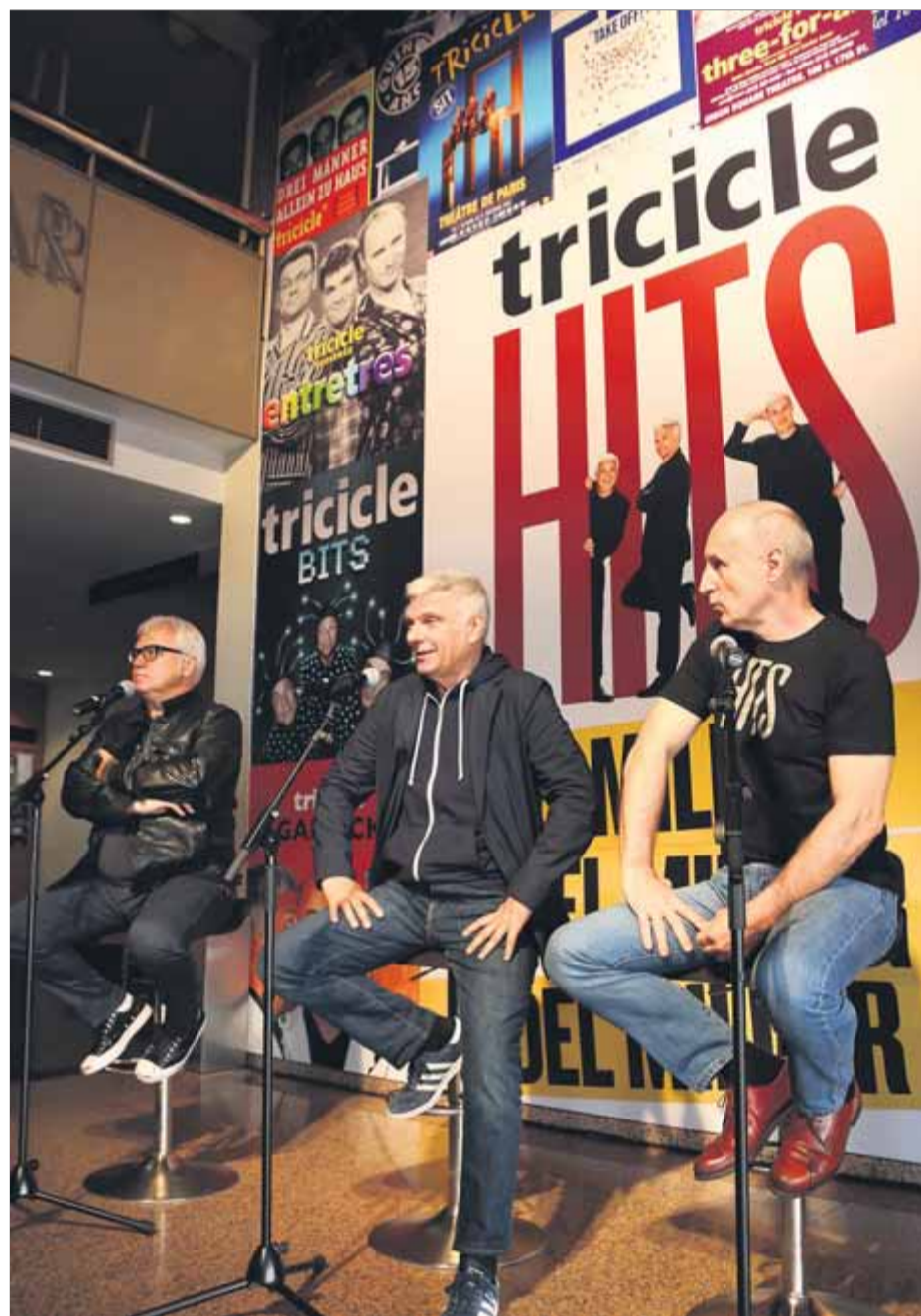
Una Tricicleta?

J.B.
BARCELONA

El novembre del 2019 el Tricicle retirarà el vehicle dels escenaris. Confirmat. Des que van estrenar *Bits*, ja van advertir que tancarrien la seva etapa d'actors als 40 anys d'història. I compliran professionalment el compromís. *Hits* és el darrer muntatge i, de manera similar a quan van fer 20 anys, preparen una obra recuperant els esquetxos i els gags més ben celebrats. El Tricicle seguirà actiu com a impulsor de projectes produint i dirigint. Una de les idees que podrien trobar fortuna és la creació d'un trio de còmiques joves que interpretés obres de Tricicle. Que fes versions dels seus espectacles, amb el punt de vista femení. O que en representessin de nova creació, amb el suport i impuls de Joan Gràcia, Paco Mir i Carles Sans a la direcció.

Fins al 24 de febrer (ja no ho poden prorrogar més) es podran veure al Teatre Victòria. Ja tenen programada la resta de gira fins a finals de novembre del 2019. Des de fa anys, advertien que la seva presència als escenaris (encara s'ho passen molt bé però volen ser rigorosos amb el que presenten al públic) s'estava acabant. Que són, amb diferència, la companyia de Catalunya que ha mantingut tots els actors en escena. Efectivament, el seu nom segueix associat als tres mims tot i que, en comptades ocasions, van haver de fer alguna substitució (principalment per lesions d'alguns dels tres components).

Carles Sans adverteix que aconseguir un Tricicle femení serà difícil ("el nostre gènere sembla molt senzill però no ho és"), tot i

Joan Gràcia, Carles Sans i Paco Mir, ahir al vestíbul del Victòria ■ MAR VILA / ACN

que avui "hi ha actrius còmiques, però els falta l'oportunitat de sortir a la superfície". De fet, durant uns anys, Tricicle va tenir un grup que els permetia cobrir *bolos* puntuals per Catalunya. Eren els Clòwnics. Després d'uns anys treballant, aquest altre trio s'ha emancipat: es van constituir en grup, i ja han fet tres espectacles propis.

Una de les característi-

ques de Tricicle és acomiadar-se del públic a la sortida. Això els permet comprovar que no han deixat de guanyar públic; els seus fans s'han fet grans amb ells, però han portat fills i nets, que n'han sortit encantats, celebren. Per això, consideren que *Hits* no és només per a nostàlgics, sinó per a tot tipus de públic: "Qui conegui Tricicle reconeixerà els esquet-

xos, i qui no acabarà sabent qui és; la funció és una classe magistral del grup de la A a la Z", comenta Paco Mir.

Votació pel web

Per fer aquest *Hits* construiran el guió a partir de les preferències dels espectadors de cada vetllada que escriguin al lloc web oficial del Tricicle. Faran trampa? És probable per-

què, tot i que sembla que hagi de ser molt diferent una sessió d'una altra, en realitat coincideixen molt els principals esquetxos i hi colaran, de tant en tant, alguns dels 40 que no apareixen entre els 12 triats. *Hits* també tindrà algun instant de vídeo que recollirà moments dels seus programes de televisió o la intervenció a la gala dels Jocs Olímpics. I s'acabarà amb 30 minuts de gags ràpids, amb el seu característic fregolisme surrealista. Quan van començar al Llantiol, no tenien cap perspectiva de gaire res (una tarotista els va tirar les cartes i els va dir "cruzaré el charco", "i vam pensar que només podia ser un bassal del davant de casa", diu enriolat Carles Sans).

A partir del novembre del 2019, deixaran de fer 170 actuacions l'any. Això els suposarà molt temps. Fa una dècada, ja van experimentar amb la direcció amb els musicals com *Spamalot* i *Forever young*. També podrien tornar a la televisió, tot i que Joan Gràcia descarta poder entrar a fer més programes generalistes, perquè l'humor que hi ha no s'adiu gens amb el seu treball: "Si deixes de mirar un instant, et perds el gag." Tot i així, remarquen que quan TV3 reposa algun dels seus espectacles sempre tenen una audiència notable. Paco Mir admet que el mim permet fer alguns jocs divertits, però que és complex dir pensaments profunds: "Els mims d'abans podien ser avorrits perquè volien dir coses profundes amb el gest"; ells opten per la veu en *off* o el vídeo. Però, confessa Mir, a vegades passar el seu mim al cine o a la televisió els ha traït. ■